

Aprovació de la Llei sobre l'exercici de les professions de l'esport a Catalunya

Helena Ricomà i Galofré

Cap de Relacions Institucionals de la Vicepresidència

El 16 d'abril passat es va aprovar, pel Ple del Parlament, la Llei sobre l'exercici de les professions de l'esport¹. La Llei va ser aprovada per unanimitat, i el camí cap a aquest consens va durar un grapat de mesos.

Abans d'endinsar-nos en el contingut de la Llei, és important fer esment del procés d'elaboració, ja que són moltes les persones que hi han intervingut i fruit d'aquest treball previ s'assoleix l'objectiu final d'una llei assumida amb un ampli consens. Ja en la fase preparatòria, el caràcter participatiu va marcar el procés. Així, es van dur a terme nombroses audiències amb entitats, associacions i professionals del sector, i es va enviar a més d'un centenar d'entitats l'Avantprojecte de llei per tal que poguessin formular, si ho consideraven oportú, opinions o aportacions. També es va utilitzar el recurs del web i l'Avantprojecte va estar a disposició de tothom qui el va voler consultar.

Una vegada la Llei va entrar al Parlament, el diàleg amb els diversos sectors implicats es va mantenir, i es va fer present en les 15 compareixences que es van dur a terme. Trans-

Amb l'augment de la pràctica esportiva sorgeix la necessitat de regular les professions de l'esport.
Foto: Departament de la Vicepresidència.

1. Llei 3/2008, de 23 d'abril, de l'exercici de les professions de l'esport (DOGC 5123, de 2.05.2008).

El vicepresident Josep Lluís Carod Rovira presentant una llei al Parlament.

Foto: Departament de la Vicepresidència.

corregudes les compareixences, els diputats de la ponència i la Secretaria General de l'Esport van treballar conjuntament per superar alguns esculls de la futura Llei. Tot això no hauria estat possible sense la bona predisposició i les ganes d'arribar a acords de totes les persones que s'hi van veure involucrades.

Un cop fet aquest incís de reconeixement tant del treball previ del Departament de la Vicepresidència com de la feina dels diputats i diputades per totes les millores introduïdes durant el tràmit parlamentari, parlem del contingut de la Llei, d'una bona llei que respon a les necessitats sorgides com a conseqüència de l'increment de la pràctica de l'esport a Catalunya durant els darrers anys.

L'esport ha anat guanyant presència en la vida de les persones, a través de la pràctica o de l'espectacle

Aquestes necessitats feia temps que s'havien anat detectant i una mostra d'això és que la Llei respon a un mandat parlamentari expressat en el Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el text únic de la Llei de l'esport, que diu que "el Govern ha de presentar al Parlament un projecte de Llei que reguli l'exercici de les

professions relacionades amb l'àmbit de les activitats físicoesportives i especials en el territori de Catalunya". I això és el que fa aquesta Llei, regular algunes de les professions esportives.

És ben palesa la importància creixent de l'àmbit de l'esport a la societat; d'un temps ençà, l'esport ha anat guanyant presència en la vida de les persones, ja sigui a través de la pràctica o a través de l'espectacle. Conseqüentment a l'augment de la pràctica esportiva, sorgeix la necessitat de regular les professions de l'esport que, a més a més, formen part d'un món en contínua renovació, poc regulat i on es barregen diferents nivells de formació.

La Llei regula els aspectes essencials de quatre professions: professor/a d'educació física, animador/a, monitor/a esportiu/iva professional, entrenador/a professional (de l'esport corrent) i director/a esportiu/iva. La Llei les reconeix i estableix les titulacions necessàries per exercir-les, i atribueix a cada professió l'àmbit funcional específic corresponent. Així, es regulen els as-

pectes bàsics de l'exercici d'algunes de les professions de l'esport per garantir la qualitat dels serveis esportius i la protecció de la salut dels practicants, així com per acabar amb l'intrusisme en el sector esportiu marcant uns criteris clars sobre una activitat professional que pot comportar certs riscos per a la salut. Sobretot centra l'atenció en les activitats desenvolupades que concerneixen menors d'edat, persones grans o persones amb problemes de salut. I tot això es planteja des del més absolut respecte i reconeixement a tot el que s'ha fet fins ara. La Llei fixa noves exigències de titulacions, de col·legiació o de registre, d'assegurances, etc., per garantir la qualitat del sector, però a la vegada reconeix totalment la feina i la competència de les persones que fins avui desenvolupaven aquestes tasques de manera professional o altruista.

Per tant, la Llei assegura la professionalitat de les persones que exerceixen aquestes funcions i garanteix la qualitat de les activitats desenvolupades.

Per acabar, i tal com va destacar el vicepresident en la presentació de la Llei, és una llei pionera a l'Estat i capdavantera a Europa i aquest és un motiu més de satisfacció.

És una llei pionera que regula aspectes essencials de quatre professions, per garantir la qualitat dels serveis, protegir la salut dels practicants i posar fi a l'intrusisme